

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

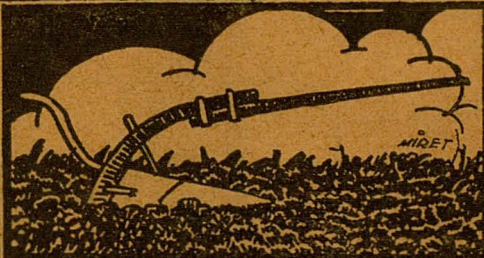
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any X

20 de juliol de 1926

Núm. 14

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SURIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SURIA (Catalunya)

No vulgüen pagar més car un producte estranger quan poden trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola per a 1926, que és lliurada gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS, A LES AGÈNCIES I A

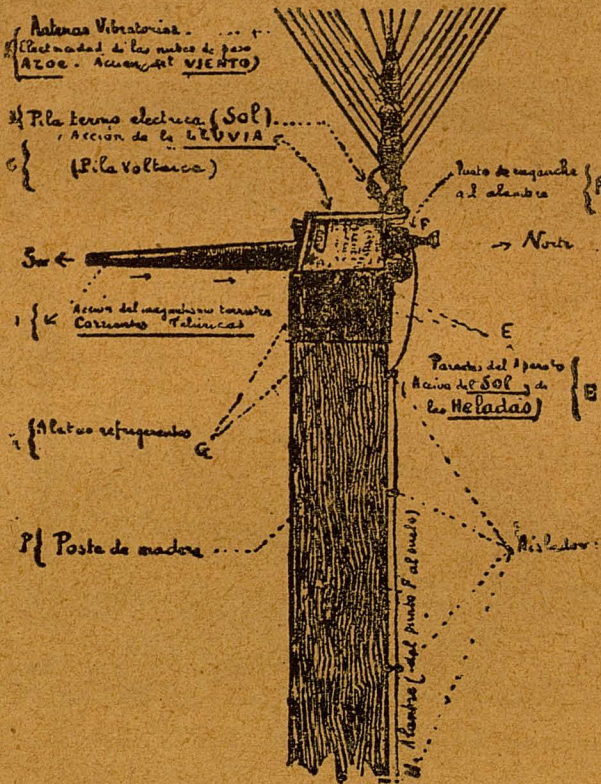
MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consolat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu, a APARTAT N.º 891, BARCELONA

AGRICULTORS

Amb una despesa de primer emplaçament INSIGNIFICANT, sense cap més dispendi i amb l'electricitat recollida per l'ELECTRE MAGNETIC TERRE CELEST CHRISTOPLEAU, electricitareu els vostres camps per un temps INDEFINIT, i obtindreu progressivament collites DOBLES i fins TRIPLES de les corrents; destruïreu els paràsits que ataquen les vostres plantes, hortalisses i arbres; combatreu la secada total i continua de les terres de secà, evitau en molts casos els efectes de les gelades en el cultiu dels llegums prim-rens; regenerareu els vostres arbres fruiters malalts i tornareu a la terra esgotada per un cultiu mil·lenari els elements que li manquen.

LLAURADORS!

Electricitquen les vostres terres abans d'utilitzar-les per a la sembra, perquè en temps oportú rebin la llavor en condicions immillorables per a la germinació i futur desenvolupament de les plantes herbàcees, tubèrculs i arrels.

CULTIVADORS!

No titubeguen a aplicar des d'ara l'Electre Cultiu Atmosfèric, i per tota mena d'informes respecte dels seus resultats i aplicació, com així mateix sobre l'emplaçament dels aparells, dirigiu-vos a

“Electro Cultivo Patentes Christofleau”

Plaça de Catalunya, 6, 2.^a

:: BARCELONA

O ALS SEUS AGENTS REGIONALS

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fulletó «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que reme-
tem gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

Bàscula IDEAL

per al Camp (patentada)
adaptable per arreu i
fàcilment transportable

Demaneu un fulletó explicatiu

Fàbrica de bàscules
i caixes per a cabals

Carretera
Coll Blanch, 31
Telèfon 484 H.

R. ROCH H.

(HOSPITALET)
BARCELONA

Remetem mostra de 100 grams
OCCYSOL contra lliurament
de 50 cèntims en segells de correu.
Cal agregar 30 cts. més si hom de-
sitja lliurament certificat.

NO MES **HERBES** ALS
PASSEIGS, AVINGUDES,
CAMINS, JARDINS, ETC.,
AMB L'ÚS DE

OCCYSOL

Producte, nom i marca registrats
GRAN DESTRUCTOR DE LA VEGETACIÓ INÚTIL

Remesa gratuïta de fullet

Agent general de venda

Manuel Caze

Rbla. Catalunya, 66 - Barcelona

BONO N.º 8 A títol de pro-
paganda sola-
ment, totes les comandes d'OCCYSOL que
vinguin acompanyades d'aquest Bono dis-
frutaran d'un **DESCOMpte de 10%** sobre
els preus corrents de venda.

Nom i cognom: .....

Professió: .....

Direcció i n.º: .....

Població: .....

Província: .....

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

Algunes de les obres d'Agricultura en francès de venda a la llibreria Catalònia, 17, Plaça Catalunya, 17

AUTOR	TÍTOL	PAGINES	PREU
Léveque	Ce que tot agriculteur doit savoir	357	5'00 Ptes.
Guillin	Analyses Agricoles	420	6'00 »
Bussard	Arboriculture Fruitière	520	7'50 »
Vottellier	Aviculture	328	10'00 Fr.
Vottellier	Aviculture. Les races de volailles	284	5'00 Ptes.
Chenevard	Alimentation Rationnelle des Volailles	131	1'50 »
Rodillon	Guide Pratique de la Basse-Cour Moderne	127	2'00 »
Rey	La culture Remuneratrice du Blé	211	1'75 »
Boullanger	Malterie Brasserie	352	10'00 Fr.
Lesse	Chasse Elevage et Piégeage	447	7'50 Ptes.
Diffloth	Zootchnie, Chèvres, Porcs, Lapins	432	6'00 »
André	Chimie Agricole (2 Vols.)	460	12'00 »
Rolet	Les conserves de Fruits	455	7'50 »
Bussard	Culture Potagère, et culture Maraichère	524	7'50 »
Guichard	Microbiologie du Distillateur	392	7'50 »
Guichard	Chimie du Distillateur	408	7'50 »
Boullanger	Distillerie Agricole et industrielle (2 Vols.)	405	15'00 »
Cuniasse	Memorial du distillateur Liqueuriste	297	15'00 Fr.
Garola	Engrais, La Pratique de la Fumure	352	10'00 Ptes.
Petit	Les Engrais en Horticulture	274	5'00 »
Gillet	Nouvelle Flore Française	781	13'80 Fr.
Jumelle	Les Huiles Végétales	496	7'50 Ptes.
Martin	Laiterie	400	6'00 »
Rolet	Industries Annexes de la Laiterie	368	5'00 »
Corvez	Manuel du Laitier-Crémier	304	6'00 »
Perrin	Guide Pratique pour L'Analyse du lait	344	2'00 »
Diffloth	Zootchnie Races Bovines	464	7'50 »
Larbaletrier	Vaches Laitières	339	3'50 »
Devaux	L'Éleveur de Lapins	461	4'00 Fr.
Charon	Lapins Lapereaux & Cie.	302	9'00 »
Coupan	Machines de Culture	476	7'50 Ptes.
Coupan	Machines de Récolte	508	7'50 »
Kayser	Microbiologie, Apliquée à la transformation des produits Agricoles	390	10'00 »
Ammann	Meunerie Boulangerie	527	7'50 »
Diffloth	Zootchnie, Moutons	424	6'00 »
Rolet	Plantes à Perfums et plantes Aromatiques	432	6'00 »
Jumelle	Plantes acondiments-Plantes Medicinales	119	1'75 »
Lemaire	Les Ruches, Choix et Amenagement	111	2'00 »
Lemaire	Les Habitants de la ruche	125	1'50 »
Auscher	L'Art de Decouvrir les sources et de les capter	350	5'00 »
Wery	Viticole et Vinicole	148	3'75 »
Saillard	Betterave et sucrerie de Betterave (2 Vols.)	588	12'50 »
Pacottet	Vins de Champagne et vins Mousseux	420	6'00 »
Pacottet	Viticulture	553	7'50 »
Pacottet	Vinification	463	15'00 Fr.
Vermorel	Utilisation des sous-produits de la vigne et du vin	155	2'75 Ptes.

En diriger-vos a les cases anunciadores, citen **AGRICULTURA**

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any **Pessetes 9** -- Forà: **Pessetes 10** -- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI: Breu història d'un gall i cinc gallines, per *A. Pimentel*.—Produccions agrícoles, pel *Marquès de Camps*.—El conreu de les nyàmars, per *Ramon Capdevila*.— La nova llei sobre els vins, per *V. Vilà i Cahú*.— Cures als prats permanents, per *R. Closos*.— Notes i Comentaris. — Noticiari.— Informacions comercials, per *Lluís Marsal*.— Consultori, per *R. S.*

Breu història d'un gall i cinc gallines

QUAN hom vol dedicar-se a la cria de gallines, el millor que pot fer, com des d'aquestes planes s'ha aconsellat molts cops, és començar l'explotació adquirint un bon lot, seleccionat, pur, adaptat a la finalitat econòmica que es persegueix (producció de carn o d'ous). És despenen unes quantes pessetes més, però es guanya temps i es té bestiar bo, que pagarà esplèndidament el sacrifici inicial. Nosaltres també som dels que creiem que no cal fer economies equivocades en la compra del lot pare.

Però un cop comprat el lot, hom no s'ha d'aturar declarant-se satisfet; la selecció que va ésser començada comprant el lot fi, ha de continuar-se rigorosament. La raó és clara. A part que el venedor pot haver-nos enganyat—i es donen casos, i cal, per això, fer molta atenció i prendre tota mena de precaucions—, dins d'un grup d'animals, no tots posseeixen les aptituds que els caracteritzen amb el mateix grau d'intensitat.

Si criem una raça de ponedores, no totes ponen el mateix número d'ous; algunes n'hi haurà que mantenen el promedi característic de la raça, altres que el superen i altres que no hi arriben; l'avicultor té interès en aquest cas a guardar i reproduir solament le gallines que fan més ous, que mengen com les altres—en qualitat i quantitat—, li donen la mateixa feina, però li deixen un benefici més sanejat.

Aquesta selecció ha d'ésser feta racionalment ; comprovant, controlant i no llançant-se a endevinar. Sols un examen científic pot permetre'ns de conèixer la veritat.

Jo vull citar una experiència que demostra la utilitat d'aquesta selecció i la seva senzillesa. L'experiència és va iniciar amb l'adquisició d'un lot de gallines Rhode Island Red, compost d'un gall i cinc gallines. La compra va ésser feta el 2 de juliol.

Per a poder fer la selecció sense perill de confusions, es marcaren les gallines posant a cada una una anelleta de color diferent a les potes : vermella, groga, negra, verda i blanca. Així les identifiquen. És el sistema clàssic i corrent. Les cases que venen gallines i material avícola en proporcionen d'aquestes anelles.

El nostre objecte era determinar la millor de les cinc gallines—la més ponedora—per a quedar-nos amb ella ; és a dir, quedar-nos amb *la millor entre les bones*, fórmula excellent que s'hauria d'aplicar a tot.

Per això cal poder apuntar els ous que pon cada gallina, evitant tota possibilitat de confusions.

Emprarem—sistema també clàssic i corrent—el *niu trapa*. N'hi han de varies classes, però tots s'assemblen. El niu trapa consisteix en una caixa proveïda d'una porta d'entrada. Aquesta porta es deixa oberta. La gallina, en entrar, toca la porta o un piú que l'aguanta, i la fa caure. El niu queda tancat i la gallina empresonada.

Mentre la gallina és dins, l'encarregat del galliner fa altres feines ; quan calcula que ha post l'ou—al cap de deu, vint o trenta minuts—va a mirar si, efectivament, és així. En cas afirmatiu, obre la portella i dona sortida a la gallina ; en cas negatiu, la deixa una altra estona.

En sortir la gallina del niu hom es fixa en l'anelleta de la pota. Com que la memòria no és suficient, hom ha d'anotar les observacions. Pren un full de paper quadriculat i el divideix en casetes, amb línies.

Verticalment en fa trenta tres ; les dues dels dos extrems més amples ; les altres més estretes. En la de l'extrem esquerre anota la característica de la gallina (grog, negra, blanca, etc.) ; en les estretes que segueixen i que corresponen als dies del més, va anotant els ous que cada gallina pon ; i en la de l'extrem dret posa, al final del mes, el número total d'ous que cada gallina ha post. Sap així com s'han portat les seves gallines.

El mateix s'ha de repetir cada mes per a conèixer al final de l'any la producció.

No donaré aquí el resultat obtingut mensualment, perquè requerriria tota una plana ; em limitaré a transcriure el resultat anual.

	VERDA	BLANCA	GROGA	VERMELLA	NEGRA
JULIOL	7	11	7	4	3
AGOST	8	16	17	17	17
SETEMBRE	13	22	16	22	17
OCTUBRE	2	2	11	7	1
NOVEMBRE	16	8	20	10	11
DESEMBRE	3	2	9	1	3
GENER	13	1	16	1	9
FEBRER	20	9	19	10	20
MARÇ	25	19	23	19	23
ABRIL	22	21	24	14	19
MAIG	18	10	16		5
JUNY	17	16	12	3	7
TOTAL	164	137	190	108	135

En conjunt la posta havia anat bé, però es podia establir un ordre de mèrit en la següent forma :

1. **Groga amb 190 ous l'any**
2. **Verda » 164 » »**
3. **Blanca » 137 » »**
4. **Negra » 135 » »**
5. **Vermella » 108 » »**

Per a no anullar gairebé completament el lot deixant una sola gallina, ens reservàrem la groga i la verda ; les altres foren eliminades.

Preveient el triomf de la groga, que des d'un començament havia superat les altres, cap allí a mitjans d'abril vam pensar en reproduir-la. Per aquest temps portava posts 147 ous, amb 33 d'avantatge sobre les altres. Prenguérem una lloca del país per a què covés cinc ous de la groga triomfadora. Obtinguérem quatre pollets i una polla.

La cosa no ens agradà gaire, la veritat, perquè més ens hauríem estimat a l'inrevés, quatre polles i un pollastre. Però ens en aconsolàrem un xic per força i un xic també recordant que els mascles

transmeten a les filles l'aptitud a pondre. D'un mascle, fill d'una excellent ponedora, surten filles també bones ponedores.

La polleta nascuda va resultar molt bona; nascuda el 15 de maig, va començar a pondre el 8 de novembre, i en 92 dies va pondre 70 ous. Bon record que ens compensà totes les molèsties de la selecció.

Per causes alienes a la meua voluntat vaig haver de suspendre aquesta experiència que tan bé havia començat. Però les dades que he transcrit són suficients per a demostrar que la selecció és de gran utilitat.

Amb el mètode que hem descrit tothom pot arribar a constituir una «família ponedora». És a dir, controlant, no endevinant.

A. PIMENTEL

L'economia de la nostra terra

PRODUCCIONS AGRÍCOLES

IV

EL «Consejo Agronómico» va trametre'ns també l'altre fullet que ha publicat, de curtes pàgines, sobre els cereals i lleguminoses collits l'any 1925.

De bon antuvi cal dividir l'examen en dues grans porcions: la de cereals i lleguminoses, que presenta caràcters de conreu diferents i fins una utilitat diversa; però, per a procedir amb tot mètode, hem de subdividir en dues seccions la part de cereals, estudiant primer els cereals d'hivern i després els d'istiu.

A la primera secció — cereals d'hivern: blat, ordi, civada i sègol — estudiarem sobretot el blat i l'ordi.

En la segona secció — cereals d'istiu — estudiarem el blat de moro, l'arròs, el mill, el païs i l'escaiola; car, si bé el «Consejo Agronómico» hi estudia també la *escaña*, el *tranquillón* i la *zahina*, ens fixarem solament en els indicats per considerar-los els més interessants en l'aspecte nostre. Entre els llegums examinarem les faves, els cigrons, els pèsols, les mongetes i les lleties, prescindint dels *alverjones*, *algarrobas*, *almortas*, *yeros*, *altramuces*, *cacahuets* i *alholvas*.

Les *algarrobas* no són les garrofes : són una grana petita, un llegum que es destina especialment al consum del bestiar de llana.

La sembra de cereals d'hivern per la tardor de 1924, en conjunt, no va ésser gaire favorable ; després d'un any tan sec com va ésser aquell, la distribució de pluges per a la sementera era molt incompleta i en algunes regions fins calgué de sembrar en sec.

Durant l'hivern de 1925 persistí la secada, i gràcies que durant la primavera de 1925 plugué prou per canviar, sobretot amb les pluges del mes de maig, bastant generals, l'aspecte dels sembrats, i va salvar-se la collita, que fou bastant regular. Una vegada més la Providència ens demostrà que en les coses d'agricultura els homes poca cosa hi entenem ; car li bastà solament un cop de cel per canviar, com succéi aquella primavera, l'aspecte dels camps, i d'una cosa perduda fer-ne una anyada d'aquelles que ens fan dir : «Déu n'hi dó».

La superfície total sembrada de blat vingué representada per 4.339.174 hectàrees, que van produir la màxima collita del quinquenni de 1921 a 1925, inclusiu, o sia 44.250.710 quintans mètrics.

L'any de mínima fou el 1924, amb 33.142.960 quintans mètrics.

La palla vingué representada per 58.539.125 quintans mètrics, i la relació, de major a menor, per regions fou la següent :

La regió 9.ª — Castella la Vella : Valladolid, Burgos, Segòvia, Avila i Palència — ocupà el primer lloc amb 667.138 hectàrees, que donaren 7.643.500 quintans ms. de gra i 9.572.543 q. ms. de palla.

Catalunya va gairebé a la cua de la relació, puix que ocupa el desè lloc ; té 9 regions superiors a ella en aquest cultiu, i 5 d'inferiors. Hi va contribuir amb 192.545 hectàrees, que donaren 2.562.147 quintans ms. de gra, contra 4.238.111 q. ms. de palla.

Cal remarcar que, si en superfície sembrada ocupa Catalunya el desè lloc, en la producció del gra en guanya un i ocupa el novè, i en la producció de palla en guanya 3, ocupant el setè lloc ; de manera que fa gairebé la meitat de la palla que la regió qui ocupa el primer lloc, o sia Castella la Vella.

Aquesta major producció de palla, entenc que és una revelació que ens dóna l'estadística i comprova un fet que jo tinc per evident, ço és, que la població ramadera de Catalunya és més intensa, relativament, que en les altres regions, i per això va als camps més quantitat de fems ; per consegüent, la part vegetativa de la mata de blat és més ufanosa, fet sobre el qual després tornarem, car ens permet d'afirmar que amb un adobat més substanciós i actiu podríem produir, dada la vegetació de la mata de blat a Catalunya, un rendiment més gros de gra, guanyant, per consegüent, una major collocació en l'ordre de l'estadística.

El blat cada dia es cultiva més en terres de regadiu, perquè els tants per cent de producció hi són més elevats ; així veiem que a la regió qui ocupa el primer lloc i on aquestes terres no abunden gaire, de les 667.000 hectàrees dedicades a aquest cultiu n'hi ha sols 4.923 de regadiu.

En canvi, de les 192.000 de Catalunya, pugem ja a 37.150 les hectàrees de regadiu ; tenim solament per sobre, en aquest respecte, la regió de Llevant, qui pot dedicar-hi 48.748 hectàrees ; l'Andalusia oriental, la qual hi dedica 49.673 hectàrees, i la d'Aragó i Rioja, que n'hi té 57.138 hectàrees ; totes les altres regions tenen bastant menys superfícies de regadiu, dedicades a aquest cultiu, que les quatre províncies catalanes, les quals contribueixen :

Barcelona amb 5.300 hectàrees.

Tarragona amb 2.760 ídem.

Lleida amb 28.520 ídem.

Girona amb 570 ídem.

Ara, la producció mitjana per hectàrea a Catalunya va ésser de 11,81 quintans ms. en sequer i de 19,55 quintans en regadiu, mentre que la regió qui ocupa el primer lloc, Castella la Vella, sols té per terme mitjà 11,45 en sequer i 12,29 en regadiu, o sia que Catalunya l'avança de 0,36 en sequer i de 7,26 en regadiu. Doncs, si nutríssim bé les terres amb adobs ben azotats i ens recordéssim més de les potasses de Síria, a unitat de superfície podríem millorar notablement aquests tants per cent.

Comparacions semblants podríem fer en el cultiu de l'ordi (*cebada*) ; però, per no cansar massa, diré solament que en aquest cereal ocupa el primer lloc, en la producció de gra i de palla, La Manxa amb 331.234 hectàrees, que rendiren 3.964.434 quintans mètrics de gra i 3.807.022 quintans ms. de palla, i que Catalunya ocupa el desè lloc en superfície sembrada amb 67.770 hectàrees, que donaren 898.593 quintans ms. de gra i una producció de palla de 1.189.272 quintans mètrics. Fent la comparança del tant per cent que li correspon per hectàrea i gra, segons sigui produït en sequer o regadiu, trobarem que en sequer La Manxa sols dóna 11,27 q. ms. per 12,35 Catalunya i 22,89 en regadiu per 18,18 a Catalunya, i que la producció màxima de civada en sequer és per a la regió leonesa, la qual arriba a produir 21,15, i en regadiu per a la Central, que rendeix 23,47 quintans ms.

El sègol gra, bastant inferior per al pa, gairebé es pot dir que és absolutament de sequer i de terres pobres, de muntanya. En collírem a Espanya 7.589.947 quintans ms. És una producció amb la qual s'ha de transigir en terres de cultiu molt muntanyoses i que es dedica solament a l'alimentació de llurs habitants.

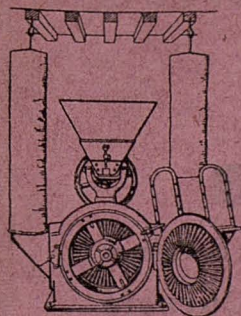
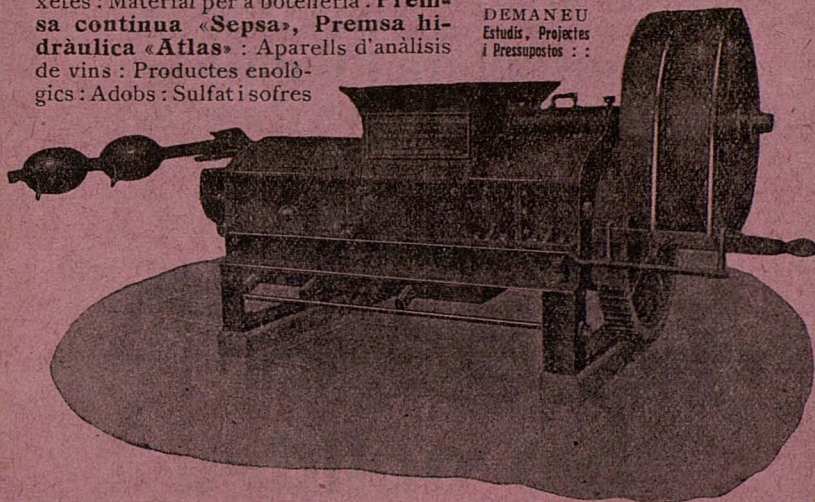
Societat Enològica del Penedès, S. A.

Trepitjadores, Premses, Bombes i tota classe de maquinària vinícola : Motors i transmissions: Mangueres, racords i aixetes : Material per a botelleria : **Prensa continua «Sepsa», Prensa hidràulica «Atlas»** : Aparells d'anàlisi de vins : Productes enològics : Adobs : Sulfat i sofres

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Sucursals a Reus, Criptana i Xereç de la Frontera / /

DEMANEU
Estudis, Projectes
i Pressupostos : :

Molins Trituradors "El Campeón Universal"

Patents d'invenció núms. 84.698 i 91.267

per a tota classe de grans, palles, despulles i altres matèries

El molí triturador «El Campeón Universal» és l'únic que no produeix pols, i que pot treballar sense canvi en la direcció desitjada. Està proveït de dues mànegues d'aspiració i per això ni s'escalfa ni la molturació sofreix minves.

El construeixo de quatre tamanys per proporcionar els tipus que poden necessitar des del més petit industrial o ramader al més gran industrial.

Producció en farina de morenc per a pinsos, de 150 a 1.000 quilos per hora.

Únic constructor i venedor que els instal·la i cobra un cop posats en marxa i després d'haver-se obtingut el resultat convingut.

Finor i gruix de la molturació desitjada

MARCO TORRAS. — Riera, 15 i Aurora, 11
Telèfon 1201 A - BARCELONA

Bascules

Arques per a Cabals

Pibernat

PARLAMENT-9-11-BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

PRODUCTES QUÍMICS MONCADA, S. A.
VALÈNCIA, 322 :: BARCELONA

Únic establiment a Espanya que s'ocupa exclusivament de tot el que fa referència a la

**Agricultura i Indústria
de la Ramaderia**

en totes les seves múltiples manifestacions

Dipòsit de tota classe de productes originals i de
puresa garantida per a l'ús Agrícola i Veterinari

La direcció tècnica es posa a disposició dels senyors Agricultors
i Ramaders per a facilitar els detalls possibles a prop dels produc-
tes que disposa de l'Agricultura, de la Indústria i de la Ramaderia

**No oblideu
que tots necessiteu**

A. 1.

Declarat d'Utilitat Pública pel Ministeri de Foment

Desinfecció, Preventiu i Curació
de les malalties infeccioses del bestiar. L'únic que
ha obtingut resultats positius per a la curació de la

**Glossopeda - Mal Roig
Còlera de l'aviram, etc.**

Es ven a les Farmàcies, Drogueries i Av. Anfós XIII, 339

Dipòsit General

Carrer VALÈNCIA, 322 (entre Llúria i Bruc)

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

La producció de civada (*avena*) fa solament 6.305.839 quintans mètriques. És un gra inferior a l'ordi des de molts punts de vista, però el substitueix en molts llocs i es dedica també a l'alimentació del bestiar, al qual dóna vigor, més que la carn. També s'han fet proves per a l'alimentació dels homes amb resultat bastant falaguer.

En altres temps, dins l'Imperi Romà, fou Espanya el seu millor graner. Avui no ens bastem pel consum propi : cada any hem de cercar a l'estranger els suplementes de blat, especialment, que necessitem per al consum del pa a l'interior. Com que els tants per cent de producció comparats amb el rendiment de les terres de primera classe en aquests cultius a l'estranger (p. e. França i Bèlgica), són molt més elevats que els nostres, creiem que una de les campanyes agrícoles de més importància a fer és la intensificació dels conreus de cereals, no en superfícies, sinó en l'adob de les terres que s'hi dediquen, a l'objecte de treure'n el màxim rendiment del qual avui per avui estem encara força allunyats.

EL MARQUÈS DE CAMPS

El conreu de les nyàmares

QUAN la filloxera feia de les seves als vinyets francesos, i la gangrena de la patata inspirava els més seriosos temors als pagesos alemanys, un bon nombre d'homes de ciència d'ambdós països es dedicaren amb totes les energies a buscar per totes les quatre parts del món i sondejar dins del regne de la Botànica per tal de trobar una planta apta per a ésser conreada, que vingués a alleujar la crisi econòmica de la pagesia, de moment, i la més paorosa crisi llunyana també, la de l'alimentació.

Entre els conreus que amb l'ocasió aquesta sortiren a relluir, hi compta el de la nyàmara, el *tupinambour* dels francesos, *girasole tuberoso* dels italians. Aquesta planta ja es coneixia de temps, i sembla que, originària de la regió dels llacs canadencs, fou importada prestament pels anglesos colonitzadors, i cap a l'any 1617 ja era cultivada a Anglaterra.

Malgrat tenir fervents i entusiastes propagandistes de la talla dels alemanys Kade i Schwertz, del francès Ivart i l'anglès Young, és aquest un conreu que fins a l'hora actual no ha pas assolit el

grau de desenrotllament al que sembla tingui dret d'arribar. Les causes que al nostre entendre li ho han impedit, fins a la data actual, les exposarem després d'haver donat les principals dades sobre el conreu.

A Catalunya es planta la nyàmara, coneguda d'alguns pagesos intel·ligents, però no és estesa amb gaire abundància ni com a via d'experiència. Els que n'han plantat han destinat el producte tot per a l'alimentació del bestiar, atrevint-se tot just a tastar-lo alguns per a l'alimentació humana.

I passem a descriure un xic la planta. La nyàmara és una planta de la família de les *compostes*, talment com el gira-sol, del qual és germana bessona. És planta herbàcia o mig llenyosa, que pot ben arribar als dos metres d'alçada (cobreix bé a un home). Té el tronc o tija més aviat gruixut, dret, acabat en la part terminal per la inflorescència. La flor és de color groc llampant. Les fulles amples i rugoses. Es cultiva especialment pels seus tubèrculs, que són veritables rizomes (troncs subterranis) tuberosos que es formen a la base del tronc aeri, en nombre variable. Els tubèrculs de la nyàmara es distingeixen dels de la patatera per llur forma irregular, per llur gust dolç, que té una certa tirada al de les escarxofes, i per contenir en lloc de fècula un altre hidrat de carboni: la *inulina*.

Les nyàmares, mantingudes un cert temps a l'aire, perden, per tenir la pell molt fina, gran part de l'aigua que porten, arrugant-se força. Colgades, poden suportar freds molt intensos, sense perdre la vitalitat.

Amb el conreu hom obtindria, plantant de llavor, nombroses varietats; una, però, pot dir-se que es cultiva solament, i és la de color rosada i polpa groguenca. Amb una selecció acurada i portant racionalment el cultiu, podria millorar-se força la forma i regularitat del tubèrcul en vista a la presentació.

En quant a les exigències de clima i de terreny, la nyàmara amb poca cosa s'acontenta. Solament tem la humitat persistent. Per produir tubèrculs aguanta climes més freds que la patata. Per florir i granar han d'ésser més temperats, és a dir, de les contrades subpirenenques fins al mar, seguint el curs de les aigües, arreu pot ésser cultivada a la nostra terra.

La nyàmara pot continuar de dos a quatre anys a la terra, donant productes aprofitadors, sense necessitat de renovar la plantada. Té la dificultat de què costa un xic de treure-la d'un camp un cop plantada. Si hom vol introduir-la en una rotació regular, cal sempre fer-la seguir en el conreu d'una planta que requereixi algunes

escatades, amb les quals hom podrà destruir les nyàmars que siguin massa tossudes.

El terreny es prepara si fa o no fa com per la patata : una llaurada fonda que es completa més aviat o més tard amb unes passades de rascle o cultivador.

Una collita de 30 tones de tubèrculs i 8 tones de tiges seques (collita prudencial per una hectàrea de plantació), aixecaria de la terra, segons anàlisis fets de la planta pel químic franco-alemany Müntz :

Nitrogen	150 quilos
Acid fosfòric.....	50 »
Calç	60 »
Potassa.....	270 »

Com pot veure's, és planta que, com la patata, és àvida de potassa. És veritat que té un gran poder absorbent de les substàncies útils del terreny, però això no vol dir que pugui prosperar en terres magres, com hi ha algú que sosté, si no es té cura d'adobar-les convenientment.

Com que la nyàmara sol deixar-se alguns anys a la terra, li són convenients com adobs aquells de descomposició més aviat lenta, com les serradures de banya, els fems, detritus de llana, cendres, etcètera. Això no vol dir, però, que com adob complementari s'utilitzin amb avantatge adobs salins amb dosis moderades i freqüents.

Aquesta planta es multiplica essencialment per plantació de tubèrculs. Amb aquest fi cal escollir tubèrculs sencers, ben conformats i de bona mida, recordant sempre que allò que hom despèn com a planter ha de rendir un interès ben sanejat. El fet de plantar a base de talls que tinguin dos grills, encara dona resultats pitjors que amb la patata. Si els tubèrculs són prou petits cal posar-ne dos per sot. Si es troben massa secs, és millor el remullar-los un dia o un dia i mig ficant-los en una portadora amb aigua o bé ensacats i més aviat amb el sac mig ple, submergir-los pel mateix espai de temps dintre d'un safareig.

Ordinàriament es planten les nyàmars a fi d'hivern, pel mes de maig, però com que és planta que resisteix bé les gelades, no hi fa res que es planti un xic més aviat, si així convé per les cures a donar als altres conreus.

Abans de sortir les plantetes és bo de fer alguna escatada, amb el doble objecte d'estovar la terra i de destruir les males herbes. La primera escatada pot fer-se bé amb el cultivador ; quan les plan-

tes comencen d'eixir cal fer-la amb l'aixada. És bo també de calçar-les una mica quan neixen, cosa que pot fer-se bé amb la darrera escatada.

Quan es conserven més d'un any sobre el terreny, les nyàmares no queden ja com a l'any, en files regulars, sinó que s'escampen arreu. Això prohibeix de fer els treballs amb animal si no es té una cura extremada. És convenient en aquest cas d'escampar alguns fems anyalment abans de l'estiu, per tal d'enriquir el terreny, alhora que es conserva la terra més solta i frescal, a l'època de les calor.

Aquesta planta dóna dos productes útils: les tiges i els tubèrculs. Les primeres sols poden ésser utilitzades per alimentació del bestiar, verdes, com a farratge verd d'un discret valor nutritiu, sobretot a falta d'altre de millor, seques, subministrades en forma anàloga a les empallades. Els tubèrculs a més d'ésser un bon aliment pel bestiar poden també utilitzar-se per a l'alimentació humana, encara que caldria vèncer, per acostumar-nos-hi aquí, a Catalunya, una repugnància per l'estil de la que hom hagué de dominar per a incorporar les patates al nostre règim alimentici.

Quan es volen aprofitar les tiges tendres per al bestiar, cal fer la sega per la tardor, sense esperar que estiguin massa lignificades. Alguns agricultors italians, però, ja seguen les tiges a fi d'istiu. En aquest cas és evident que la collita de tubèrculs és més reduïda.

Els tubèrculs generalment no s'arrenquen tots d'una vegada, sinó que a mida que es van necessitant es van arrencant de la terra, la qual es fa servir de magatzem.

Així hom aprofita la bona qualitat que tenen de resistir bé els freds. Tot això si no hi ha perill d'excessives humitats. Altrament, guardats a la mateixa terra no s'assequen tant perden pes, com si fossin tots arrencats de bell antuvi i guardats en magatzem.

En els fèrtils alluvions del baix Ròdan, Gasparin cita collites de 60 tones per hectàrea. Pot donar-se prudentment com a collites mitjanes les que oscillen de 25 a 35 tones per hectàrea. Si hom espera a que les tiges tinguin la màxima creixença, es poden obtenir collites de tiges de 10 i 15 tones, pes quasi sec, representant un 40 o 50 per 100 de la de tubèrculs. Les tiges massa fetes, però, són de més difícil aprofitament.

A més de la importància assenyalada de la planta el cultiu de la qual exposem per a l'alimentació del bestiar i àdhuc la humana, té una sortida magnífica per a les destalleries, per tal com la inulina, hidrat de carboni que integra principalment la matèria seca dels tubèrculs, és fàcilment desdoblable en alcohol.

I per acabar aquesta breu monografia, quam hom es decideix a substituir el conreu de la nyàmara per un altre en una parcel·la de terreny, cal assegurar bé l'última recol·lecció procurant treure a mà el màxim possible de nyàmars, per tal com les que hi restessin serien mals enemics pel conreu següent.

Si hom disposa de porcs que estiguin acostumats a menjar-ne és molt bo de engegar-los al camp, i ells saben trobar prou bé ço que s'ha escapat a la vista del pagès en la darrera recollida, ensems que ho aprofiten per a la seva alimentació. Un conreu de moresc, per exemple, darrera la nyàmara, pot dir-se que assegura la seva total desaparició a causa de les escatades que requereix.

RAMON CAPDEVILA

La nova llei sobre els vins

IV

Per a fer una crítica detallada del decret-llei sobre vins, és necessari disposar del reglament que s'ha de publicar, car encara que hi ha alguns punts concrets que es poden tractar, n'hi ha d'altres que el seu efecte variarà segons les atribucions que es donin a la Comissió Vitivinícola de què parla l'article 4, apartat E.

S'ha de reconèixer que l'orientació del decret-llei esmentat és bona i demostra que, a la fi, la crisi del vi ha estat compresa. Això no vol dir, però, que la crisi hagi quedat resolta. La nova llei és un camí; els vinyaters han de fer que es converteixi en carretera.

S'havia considerat sempre com a causa principal de la crisi del vi, l'ús que es donava a l'alcohol industrial, i totes les peticions demanaven, entre altres coses, l'exclusivitat de l'esperit del vi per a usos de boca.

La llei de què venim parlant (Art. 4, apartat C), diu: En tots els líquids alcohòlics emprats com a beguda s'utilitzaran els alcohols citats en els apartats 1 i 2 de l'anterior epígraf B, en el següent ordre preferencial:

Primer: Els destil·lats i els rectificats de vins amb qualsevol graduació.

Segon: Els destil·lats i rectificats de piquetes, brises i altres re-

sidus de la vinificació, melasses i altres destil·lats i rectificats per fermentació directa de matèries ensucrades de producció nacional, especialment autoritzades en aquest article, quan el preu dels compresos en el grup primer excedeixi de 250 pessetes per hectolitre.

Mentre l'esperit obtingut del vi no sobrepassi el preu de 250 pessetes hectolitre, en els líquids alcohòlics emprats com a beguda, no podrà gastar-se altre alcohol que l'esperit de vi; quan un hectolitre d'esperit de vi valgui més que 250 pessetes, podran emprar-se per a usos de boca, l'esperit de vi obtingut per la destil·lació de brisa i piquetes, així com els alcohols industrials obtinguts per la destil·lació de les substàncies que autoritza el Decret llei.

Els vinyaters, mirant-ho fredament, han d'acceptar que es fixi un preu de xoc a l'esperit de vi, sobrepassant el qual pugui emprar-se alcohol industrial, però han de procurar que, mentre ells perdin diners en el conreu de la vinya, no es pugui emprar altra cosa que esperit de vi.

El preu de xoc que es fixa, és el de 250 pessetes hectolitre; i aquest preu és baix. Veiem-ho:

	Pessetes	
Preu d'un hectolitre d'esperit de vi		250
Impostos	80	
Fabricació, amortització i beneficis	20	

Total despeses	100	100

Per 100 graus d'esperit es poden pagar		150

ço que equival a un preu de pessetes 1,50 grau i hectolitre, o a 1,824 pessetes grau i carga. A aquest preu, una carga de vi de 12 graus, que és la graduació mitja que sempre havem fet servir, valdria 21,88 pessetes. Segons les dades que portem publicades, una carga de vi, aquí a Catalunya, costa 29,16 pessetes de produir-la; venent-la al preu que es fixa per a l'esperit de vi, els vinyaters catalans perdrien 7,28 pessetes per carga.

Cal tenir en compte altres aspectes, i no mirar-ho tot pel costat dolent. És veritat que el preu de xoc és baix; els vinyaters han de fer de tot el que puguin perquè arribi a les 300 pessetes, però, tot i no essent suficient el preu esmentat per a solucionar la crisi del vi, cal esperar-ne una reacció.

El preu del vi, el fan les màquines; si aquestes «poden» pagar a 1,80 grau i carga, del vi sa i ben elaborat, es pot esperar treure'n més bon preu.

A més, la Manxa, degut als jornals baixos que es paguen, produeix a més baix preu que aquí, i això pot fer que augmenti la destil·lació, amb la qual cosa es descongestionaria el mercat, perquè sabut és el mal que han fet els vins de la Manxa, que, en ésser venuts a més baix preu, permetia que fossin portats cap aquí.

Els vinyaters han de procurar també que a l'esperit de brises i residus de la vinificació, no se'l faci anar amb l'alcohol industrial, perquè no ho és.

Els raïms estan compostos de rapa i gra, i cal distingir en el gra, la pell, el pinyol o vinassó i la moca, que gairebé tota és most, però les millors premses no ens el donen pas tot, sinó que sempre deixen almenys el 12 per 100 de most.

Podem considerar que uns raïms que tinguin 88 per 100 de most, trepitjats, deixats escórrer i finalment premsats ens donaran :

Most de raig	40	
» de premsa	36	76
Brisa seca	12	
» most retingut	12	24
	---	---
Total		100

i, en fondre la brisa, no es fa més que aprofitar l'esperit contingut, i produït per la fermentació dels 12 quilos del most que no han pogut fer rajar les premses.

Les brises, pel que elles mateixes representen quant a la solució de la crisi del vi i respecte dels vinyaters, no tindrien molta importància. Examinant el problema vinícola en conjunt, potser és preferible que per a usos de boca només es pugui emprar l'alcohol obtingut del vi, però cal no oblidar el que la postergació de l'esperit de brises i la seva equiparació a l'alcohol industrial pot influir als fabricants d'esperit de vi i a les destil·leries cooperatives, totes les quals coses s'han de tenir en compte, i procurarem analitzar.

V. VILÀ I CAHUÉ

L'agricultura i la ramaderia han d'anar blegades. Tot bon pagès ha de criar bestiar. Així, ultra augmentar els seus ingressos amb els productes del bestiar, els augmenta també pel major producte que obte de les terres que conrea.

Cures als prats permanents

ELS prats permanents constitueixen la base de l'agricultura de les regions muntanyenques. Dels prats i de la ramaderia depèn el benestar d'aquelles regions. Val la pena, doncs, que els pagesos curin degudament els prats i els donin tot el que necessitin.

Dos són primordialment els problemes que es poden presentar a l'agricultor: el d'establir un prat permanent o el de regenerar-lo, és a dir, millorar-lo.

Per a què un prat prengui bé i sigui bo, cal que el terreny reuneixi certes condicions. En general es poden fer en tota classe de terres, amb l'advertència d'escollir per cada una la classe de llavor més apropiada. Però hi ha normes de caràcter general aplicables a tots els casos.

En primer lloc cal procedir a una bona preparació de la terra, fent una treballada fonda seguida de vàries de superficials, per a deixar-la en pols, ço que facilitarà la germinació de les llavors petites que s'hi sembrin. Al mateix temps aquesta preparació destrueix les males herbes, destrucció que té considerable importància.

Per la sembra hom ha d'escollir llavor sana, pesada, que tingui elevat poder germinatiu. El sistema de recollir les llavors que cauen del fenc per fer les sèmres és absolutament dolent. A part el fet que moltes són d'herbes dolentes, moltes són verdes encara i no poden, per tant, germinar. El millor és proveir-se de llavor bona i fer una barreja adaptada a les condicions del clima.

La sembra s'ha de fer en dues vegades (primer les llavors grosses i després les petites o viceversa), perquè resulti més igualada.

És necessari no oblidar el previ sanejament del terreny per a eliminar les aigües i impedir que s'entollin. L'excés d'aigua afavoreix el desenrotllament de plantes perjudicials o de cap valor farratger, com el jonc; per no citar més que una de molt coneguda.

Quan un prat és abandonat o mal curat, les males herbes prenen el predomini. Les lleguminoses, que són les més nutritives i essencials per a obtenir bons fencs, són substituïdes per herbes d'altres famílies, i sobretot gramínies.

La causa d'aquesta substitució és fàcilment explicable. Les lleguminoses són més exigents en principis fertilitzants que no pas les gramínies. Si el prat no s'adoba, si no es cura, la terra no pot proporcionar a la lleguminosa la quantitat d'aliments que necessita, i

aleshores aquesta no pot desenrotllar-se. La gramínia, en canvi, molt menys exigent, pot prosperar regularment.

La demostració d'aquest fet ens la donen els anàlisis. Joulie analitzà 47 espècies de gramínies i 21 de lleguminoses ; com a promedi obtingué les xifres següents, que indiquen la composició de 1.000 quilos de farratge sec.

	<u>Gramínies</u>	<u>Lleguminoses</u>
Nitrogen	12,39	27,48
Acid fosfòric... ..	4,68	6,48
Potassa... ..	18,14	23,07
Calç... ..	4,95	23,45

Les lleguminoses són, doncs, molt més riques en principis fertilitzants, i per tant, són més exigents.

La flora d'un prat es pot modificar automàticament només adobant la terra. El fet de què aquesta posseeixi la quantitat necessària d'aliments fa que les lleguminoses es desenrotllin espontàniament. El prat així es regenera tot sol.

Però per a facilitar llur aparició, i sobretot per a anticipar-la, el millor és sembrar lleguminoses. A la primavera se sembren de 5 a 8 quilos de trefles, alfals, etc. Cal evitar que les lleguminoses siguin en excés ; en general, es calcula que un bon fenc ha de contenir al voltant del 40 per 100 de lleguminoses.

La llavor es cobreix rasclant el terreny. Amb això el prat queda regenerat, si hom no oblidia les altres cures que esmentarem, i sobretot els adobs.

Una fórmula recomanable és la següent :

Superfosfat 18-20	300 Kg.
Clorur potàssic... ..	200 »
Guix	800-1000 »

En les terres calisses el guix no és necessari. En les altres es dona cada dos anys. L'adob s'enterra amb un rasclat fort que arribi a 8-10 centímetres de fondària. Al començament, quan les lleguminoses són encara escasses, es dona o sulfat d'amoníac o nitrat de sosa. Donat més endavant afavoreix el desenrotllament de les gramínies, així com la potassa donada en fortes proporcions augmenta les lleguminoses.

No n'hi ha prou, però, amb l'adob, per a què el prat es mantingui bé. Cal millorar les condicions físiques del terreny, permetent la circulació de l'aire i afavorint el desenrotllament de les arrels i

el fillolament. Això s'obté amb els rasclats fets amb rascles de pues ; aquestes, però, no convé que siguin massa punxagudes, perquè no tallin massa.

L'època millor pel rasclat és a finals de tardor o començament d'hivern, per a què la natura amb les pluges, neus i glaçades, completi l'obra.

Feta a la primavera, abans de començar la vegetació i al moment de tirar els adobs, la rasclada té l'avantatge de destruir la molsa i altres plantes perjudicials.

Si les glaçades han aixecat la capa vegetal que recobreix el terreny, és convenient, passats els freds, de donar una passada de corró, la qual és útil també perquè destrueix moltes larves d'insectes.

No cal oblidar la destrucció de les males herbes. El rasclat ajuda a disminuir-ne la proporció, però pot ésser insuficient ; aleshores cal resseguir les clapes infestades.

La sega s'ha de fer quan la major part de les plantes són en flor ; en aquest moment les plantes tenen els elements nutritius repartits per totes les parts ; si es fa abans s'obté un farratge més pobre i molt aguós ; si es retarda, els elements nutritius emigren per a recollir-se en la llavor, i pràcticament es perden per al pagès.

Convé dallar molt arran de terra per a què les plantes rebrotin millor ; demés, s'obté més producte.

Les dalladores mecàniques mereixen més difusió de la que tenen. Una màquina d'aquestes dalla en un dia de dues a dues hectàrees i mitja. Això vol dir economia i vol dir també guanyar temps per a què el prat rebroti, anticipant els dalls successius.

R. CLOSES

NOTES I COMENTARIS

Breu història de la segadora

Fins a l'any 1831, arreu del món el blat se segava a mà, amb la falç ; treball lent i penosíssim com potser no n'hi ha cap altre.

Però l'estiu de 1831, Cyrus Mc Cornick, noi de 22 anys, fill d'un pagès americà, arribà a realitzar el projecte del seu pare i seu de construir una màquina de segar.

Era encara una màquina imperfecta i pesada, però el primer dia

que fou provada segà, en mig dia, sis acres de blats, treball pel qual s'hauria necessitat una colla nombrosa de segadors.

Aquell dia va néixer una de les màquines més útils a l'home.

Dos anys més tard, Obed Hussey, mariner que havia pres afició a les coses de la terra, inventà una altra màquina de segar i en prengué la patent. Durant 25 anys Mc Cornick i Hussey sostingueren una lluita pel dret de construir i vendre màquines de segar. A l'últim, Mc Cornick guanyà i Hussey vengué el seu invent per 200.000 dòlars.

D'en mica en mica anaren apareixent altres segadores mecàniques, aportant cada una un perfeccionament, fins a arribar als tipus actuals de segadores-lligadores, que són, sens dubte, una meravella de la mecànica.

Els pronubs de l'albercoquer i presseguer

S'anomenen pronubs aquells insectes que visiten les flors i que embrutant-se de pollen s'encarreguen inconscientment d'assegurar la fecundació.

Moltes plantes sense els insectes no donarien mai fruit; per això l'estudi d'aquesta qüestió té una importància considerable.

Ja hem recordat alguna vegada que als Estats Units, coneguda la utilitat de certs insectes, els pagesos associen el cultiu de fruiters amb la cria d'abelles.

Manaresi ha estudiat quins són els pronubs de l'albercoquer i del presseguer, és a dir, quins són els insectes que fecunden les flors d'aquests arbres. Per a recordar només els més importants, posa en primer lloc, per la freqüència de les seves visites a les flors, els himenòpters, i sobretot l'abella; entre les papallones, la *Macroglossa*, i després, en ordre decreixent, els dípters de la família *Syrphidae*, i per últim els coleòpters.

Si no hi fossin aquests insectes, la fructificació dels dos arbres seria potser insignificant.

La biologia de la mosca de l'oliva

El laboratori d'entomologia de l'institut xerifà del Marroc francès ha estudiat la biologia de la mosca de l'oliva i ha arribat a conclusions a les quals havien arribat també a Catalunya, fa tres anys, els senyors Matons i Joan Aguiló, estudiant la mosca a Tarragona.

En primer lloc, l'evolució del *Dacus* no correspon a la que solen indicar els autors espanyols, els quals, diguem, s'inspiren en les publicacions italianes, sense curar-se de controlar. Segons l'esmentat institut, al Marroc com a Catalunya, la invasió té lloc tardanament; al Marroc, cap al novembre; a Catalunya, cap al setembre. L'important és que l'esclat de la invasió coincideix als dos països amb les primeres pluges.

D'aquestes observacions es pot deduir la conveniència d'intensificar els tractaments tardans des de l'agost en endavant, que és el moment del major perill.

Sobre conserves

Per a conservar els llegums, la carn, les fruites, cal posar-les en condicions de no alterar-se, és a dir, cal recórrer als anomenats agents de conservació. Enumerem-los breument.

Tenim en primer lloc els antisèptics, dels quals els més corrents són la sal, el vinagre, l'alcohol i el sucre. Però n'hi han molts d'altres, com l'àcid salicílic, usat per les carns i els líquids; el formol, pels fruits; els fluorurs, per begudes, aixarops i confitures; l'àcid bòric, el sulfat i l'acetat de coure, l'aigua oxigenada, etc., etc.

Totes aquestes substàncies, o maten els microbis causants de les alteracions, o n'impedeixen el desenrotllament.

Un altre medi molt corrent de conservació és el calor, que mata els microbis, per bé que també modifica més o menys la naturalesa de la substància a conservar. A 70 graus, la major part dels microbis mor, però n'hi ha alguns, i sobretot llurs llavors, que arriben a resistir els 150 graus. En general, per esterilitzar les substàncies alimentícies n'hi ha prou amb escalfar-les a 110-115 graus.

Després hi ha el fred, el qual no mata els agents de les alteracions, però detura, més o menys completament, llur activitat. El fred s'obté amb glaç natural o artificial o produint-lo amb màquines especials anomenades frigorífiques.

Cal també recordar la dessecació, amb la qual, eliminant la humitat, s'evita el desenrotllament dels microbis.

I per últim recordarem el sistema de recobrir les substàncies a conservar, amb matèries que les preservin del contacte amb l'aire, la humitat, els microbis, etc.

S'usen el suro en pols, les serradures, el boll, el cotó, la torba, el paper, etc., pels fruits; l'oli per la carn, peix i verdures; els greixos per la carn; l'aigua de calç, la parafina, els silicats, pels ous.

Totes les conserves que mengem són obtingudes per un o altre d'aquests procediments.

Una farratgera per terrenys salats

Heus aquí una planta que en certs llocs de Catalunya podria tenir cert interès: l'*Atriplex semibaccata*, que creix a les terres salabroses dels llocs temperats i que un cop s'ha arrelat resisteix bé les secades.

A l'Amèrica del Sud, on és força estesa, en diuen: «*Cachiyuyo*, *yuyu*, *lampà*, *zampà*, *cachí*, *matorro*», etc. i en castellà creiem que en diuen «chaparro salado».

Es sembla a la tardor o a la primavera, esmerçant de tres a quatre litres de llavor per hectàrea. Es sega abans de florir. Dóna varis dalls a l'any; per això cal però dallar-la un xic alta, car en cas contrari no rebrota. Tampoc pot ésser pasturada, car el trepitjament la fa perdre.

El farratge, molt carregat de matèries minerals, és acceptat fàcilment pel bestiar, per bé que sovint se l'hagi d'anar acostumant d'en mica en mica.

Seria interessant d'experimentar aquesta planta; però, on trobar la llavor?

La terra cansada

Quan a conseqüència de continuades produccions la producció minva, es diu que la terra està cansada.

Les causes d'aquest fenomen són dues ; en primer lloc l'empobriment del terreny.

Les successives produccions van treient de la terra elements fertilitzants. Si el pagès no es preocupa de restituir-los o els restitueix en proporció insuficient, la terra no té manera de donar fortes collites. Li cal un repòs més o menys llarg perquè se solubilitzin els principis que conté en forma insoluble.

En segon lloc hi ha l'acumulació de toxines en el terreny. La planta és un organisme viu i de la mateixa manera que pren de l'ambient exterior els elements que necessita per la seva vida, elimina per les arrels alguns productes de la seva activitat, els quals, quan es troben en determinades quantitats, impedeixen o dificulten el seu normal desenvolupament. Això fa que el conreu d'una mateixa planta en un mateix terreny no sigui possible, sense disminució de collita, durant varis anys seguits, car la planta no pot viure en un ambient on abundin els seus productes d'excreció.

Calen alguns anys de repòs o el canvi de conreu per a que sigui possible la desaparició d'aqueixes toxines gràcies a l'acció dels agents atmosfèrics i a l'activitat microbiana.

En aquests fets, entre altres, es funda la teoria de les rotacions agràries.

Els ous i el comerç soviètic

El fet més notable que s'ha presentat en el mercat internacional d'ous en aquests darrers temps ha estat la notable accentuació de les exportacions d'ous russos. Abans de la guerra, la Rússia Imperial, amb Polònia, Finlàndia i Estats bàltics, exportava 294 milions de dotzenes d'ous a l'any, o sigui el 38 per 100 de les exportacions mundials.

Aquest comerç quedà en suspens en 1914 i no es reprengué fins l'any 1923. El 1924 les expedicions als països estrangers arribaren a 50 milions de dotzenes, però posteriorment, el negoci ha pres gran impuls, al davant de la Xina i de Dinamarca, els primers proveïdors d'Europa.

L'alcohol de pa

En uns assaigs verificats en una de les grans fàbriques de pa de Berlín, s'ha arribat a extreure dels vapors que desprèn el pa durant la cocció, un litre d'alcohol de 75 graus per cada 100 quilos de farina cuita.

Sembla que aquests assaigs es continuaran amb vistes a la utilització industrial d'aquesta constatació.

Per curar les ferides dels arbres

Una ferida qualsevol practicada a un arbre pot esdevenir perillosa a causa de fer-se difícilment o incompleta la cicatrització: en tot cas constitueix una porta d'entrada per gran nombre d'organismes destructors. A més, els talls grossos fets durant l'esporgada a les pomes o nogueres produeixen freqüentment, després de la formació incompleta de teixit cicatricial, la descomposició ulterior i progressiva de la fusta, que produeix buits en els arbres.

Mr. Chavastelon, degà de la Facultat de Ciències de Clermont-Ferrand, indica un medi d'aconseguir una cicatrització completa i àdhuc que de conservar bé la fusta que queda al descobert mentres es forma el teixit mencionat.

Aquest medi consisteix en pintar les ferides immediatament de practicades, amb una solució de bicromat de coure, que podem obtenir nosaltres mateixos per l'acció de barrejar íntimament dues solucions al 6 per 100, l'una de sulfat de coure i l'altra de bicromat potàssic. Resta una barreja complexa en la qual hi ha sulfat de coure no descompost, sulfat potàssic i bicromat de coure.

Les substàncies albuminoides de les cèl·lules ferides, coagulades i immobilitzades per l'acció dels bicromats, contribueixen també a l'acció preservativa i completen l'espècie d'escorxa imputescible que forma el bicromat de coure.

D'aquesta manera, els talls amples que hom practica en els albercoquers, presseguers, cirerers, pruneres, pomes, pereres, etc., poden evolucionar normalment després del tractament, i fer una completa cicatrització.

Tant per la preparació com per la manipulació i conservació del bicromat de coure, cal que solament s'emprin pots expressos de vidre, terra cuita, o fusta (culs de portadores, barralons desfonats, etc.)

El fred i l'enterboliment dels vins

El fred exterior obra sobre els vins eliminant l'excés de bitartrat potàssic (crèmor tàrtar), que contenen els tanins oxidats, matèries albuminoidees, mantos combinacions ferroses i fèrriques i en general gran part de les substàncies que es troben formant el vi en estat de pseudo-solució. Aquesta eliminació, que en veure-la escrita sembla que ens digui poca cosa, quan té lloc en un vi no ens dona gaire gust, per tal com ens enterboleix el vi en escala més o menys gran, segons la temperatura, la mena de vi i les cures que preventivament li hàgim donat. De totes maneres, si s'enterboleix a casa, al celler, quan ve un comprador ens desmereix força el vi, del qual no ens oferiran tantes pessetes, i si té lloc a casa del comprador, o al restaurant, al bar, per exemple, si es tracta de vermut, no ens mossegarà directament les pessetes, si és que les tenim cobrades, però ens farà tant o més mal en no deixar content al client o consumidor.

Dos tractaments es poden donar avui dia com a preventius que donin bon resultat, encara que els efectes no siguin d'una durada

massa llarga : la refrigeració i la clarificació artificial a base de gelatines, coles, etc. Amb el segon procediment és veritat que, eliminant gran part de les substàncies enterbolidores, allunyem força el perill, però cal no oblidar que privem alhora al vi d'un element bàsic per a la seva conservació : del taní.

Amb la refrigeració seguida de filtració en fred s'aconsegueixen bons resultats, per tal com la cura preventiva es fa provocant les mateixes circumstàncies que més tard podrien produir el mal. Té l'inconvenient de precipitar paulatinament la matèria roja del color, i el vi pot arribar a prendre un color groc lleig de debò. Aquest últim inconvenient s'alleuja força si hom es cuida de carregar el vi que es refrigera d'una prudencial dosi d'àcid sulfurós.

L'agricultura d'Itàlia

Itàlia és un país eminentment agrícola, de conreus variadíssims, la distribució dels quals és fàcil d'agrupar en dues grans divisions : Itàlia continental i Itàlia peninsular i insular. Hi ha entre les produccions d'aquestes dues diguem-ne regions agrícoles, una gran diversitat, produïda especialment pel clima i la natura del terreny, i també en part no menyspreable per la idiosincràsia dels cultivadors.

La part cultivable de la Itàlia continental és prevalentment plana, llevat de les altes valls alpines, productores únicament de farratges, rica d'aigües i creuada per un bon nombre de rius importants, suficientment plujosa a l'estiu, fàcilment regable, condicions que la fan excellent per a destinar-la a conreus herbacis, cereals i farratges.

En canvi, la Itàlia peninsular i insular és força muntanyosa, de clima mediterrani d'estius secs, més pronunciat com més a migjorn es mira, fins arribar a la costa meridional de Sicília, batuda pel vent d'Àfrica que anomenen *sirocco*, que fa ineptes per al cultiu bones extensions. En aquesta segona regió agrícola és on es produeixen a meravella tots els cultius arboris del Mediterrani : oli-vera, fruiters, vinya.

L'abundor de farratges a les planes del Po permet d'alimentar un bestiar nombrós, entre el qual bon nombre de vaques de llèt. Podem, doncs, concretar gràficament la distinció entre les dues regions només que fixant-nos en la natura del principal greix comestible produït en cada una d'elles : Itàlia *manteguera* i Itàlia *oliaire*.

NOTICIARI

Contra la mosca de l'oliva s'estar fent molts treballs de lluita a la comarca de Tortosa. Els excel·lents resultats obtinguts durant els últims anys, d'ençà que la Mancomunitat va popularitzar els mètodes de defensa, han demostrat als agricultors que la lluita contra la mosca és possible i és econòmica.

La blima de la vinya es preveu que causarà una sensible disminució de collita a tots els països vinyaters d'Europa; el que vol dir que les previsions pel preu del vi, l'any que ve, són més aviat optimistes.

Un real decret ha estat publicat disposant un règim dit de protecció al comerç de cereals, llegums, farines, farratges i llavors; suprimint el gravamen d'exportació; prohibint la importació de blats i farines estrangers; prohibint l'establiment de noves fàbriques de farines de capacitat productora superior als 1.000 quilos en 24 hores; autoritzant la concessió de compensacions a l'exportació de blats del país perquè assoleixin preus d'acceptació mundial; anunciant la convocatòria d'una conferència que estudiarà i proposarà el que correspongui al problema general de cereals i lleguminoses, i establint preus aranzelarís per als esmentats productes.

La contribució territorial. Una recent disposició del Ministeri de Finances dicta les normes que regiran per al cobrament dels rebuts de la contribució territorial. Com que l'actual exercici econòmic és només que semestral, i en ell hi ha molts augments previstos que convé que no s'escapin, i d'altra banda en els rebuts del primer trimestre no hi ha gairebé ni temps per a introduir-hi modificacions, resulta que han decidit que el primer trimestre (juliol-agost-setembre) es cobrarà igual que l'anterior, però que ço que no ha cabut en el primer ho faran cabre en el segon (octubre-novembre-desembre), el qual portarà englobats els augments corresponents a l'exercici íntegre.

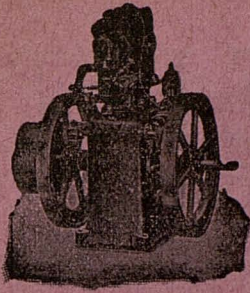
Els drets aranzelarís del moresc i la taxa del blat. L'Associació d'Agricultors d'Espanya s'ha adreçat al Govern demanant-li que suprimeixi la taxa sobre el blat i que en el cas de mantenir la taxa mínima per a aquest cereal se segueixi un criteri anàleg al que se seguí amb la qüestió del carbó.

Ha demanat també l'augment dels drets aranzelarís sobre el moresc, per estimar que el gra importat de l'Argentina influeix notablement i ruïnosaament en el preu dels grans peninsulars i despulles destinats a l'alimentació del bestiar.

Sembla que el Govern està disposat a resoldre favorablement aquestes demandes, i ja es parla, per ço que es refereix al moresc, d'un augment de drets de duana de quinze pessetes per 100 quilos.

Estralls i inundacions. Les noves que ens arriben particularment i les publicades a la premsa diària permeten de formar-se un concepte dels estralls ocasionats pels aiguats que han caigut a primers d'aquesta quinzena.

Els danys gairebé han estat generals, però allí on han tingut una virulència particular ha estat a les conques dels rius Gaià, Noia, Ter i Llobregat, especialment els dos primers indicats, que han dut qui-sap-la misèria respectivament al Camp de Tarragona i a La Sagarra. Les aigües eixides de mare han inundat arreu les hortes, malmetent-les, arrencant els fruiters; s'han endut les garbes del blat i inundat molts molins.

MOTORS

per a benzina, alcohol, petroli, etc.
des de 1 fins a 20 HP.

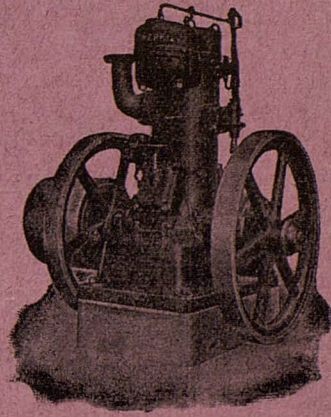
GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM
I FORÇA

Instal·lacions com-
pletas per a regors
i elevacions d'aigua.

MOTORS SEMI-DIESEL

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a

Bailén, 19 - BARCELONA

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

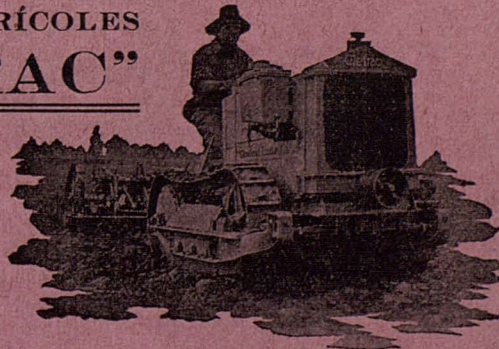
Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics
com els de major rendi-
ment i de més utilitat per
a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i
amant dels seus interessos
que desitgi augmentar consi-
derablement el producte de
ses finques, deu enterar-se
dels avantatges que ofereix el
"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites
propietats
Pessetes: 7.000

*Aparells complementaris de totes classes i
marques, a preus considerablement reduïts*

Demanar catàlegs i proves al re-
presentant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

PINSO MELASSAT SEC

PER A TOTA MENA DE
BESTIAR - RENDEIX LA
MAJOR UTILITAT EN
L'ENGREIX I LA PRO-
DUCCIÓ DE LA LLET

ALTHEIN

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Pròrroga del règim de taxa mínima. A proposta de la Junta Central de Proveïment es prorroga per un any la vigència del règim de taxa mínima, pròrroga sol·licitada reiteradament per nombroses entitats agrícoles.

Es pot avançar que la nova taxa que hom estableix, per a donar mobilitat al mercat i facilitar les transaccions, respon a una escala mòbil que va de 45,50 a 48 pessetes els 100 quilos de blat.

Hom estableix quatre períodes, tancats respectivament pel 1.^r d'octubre, 1.^r de febrer, 1.^r de juny i 15 de juliol, en els quals la taxa mínima serà respectivament de 45,50, 46,60, 47,50 i 48 pessetes. Aquest augment representa així mateix l'interès legal del capital blat.

Conferència tarongera. La «Gaceta» ha publicat una reial ordre convocant una conferència tarongera per al proper mes de setembre.

Tindrà la conferència tres fases: tècnica o agrícola, comercial i d'exportació i social i administrativa.

Queda obert un període d'informació que finirà a últims d'agost pròxim, al qual podran concórrer per escrit totes les entitats econòmiques oficials o privades o els particulars, sobre tots i cada un dels extrems que s'exposin en el qüestionari.

A l'efecte de consultes o informacions, cal adreçar-se al Consell de l'Economia Nacional, de Madrid.

Nou mercat de moresc. Han arribat a les nostres oïdes notícies de què hi ha entaulades negociacions per a obrir un mercat nou de moresc que competiria avantatjosament amb el mercat argentí: el mercat iugoeslau.

Sembla que a més hi ha interès a entaular amistoses relacions comercials amb els súbdits del reialme dels serbis, croates i eslovens, especialment en la part que es refereix en tractar de la importació al nostre país de bestiar viu, ous frescos, gallines, piretre, etc.

Congrés de cultiu hortícola. Els Serveis comercials de la Companyia francesa dels ferrocarrils d'Orleans acaben de publicar la Memòria del Congrés Nacional de Conreu hortícola que se celebrà l'any 1924 a Nantes.

Els treballs glossen especialment sobre el millorament del cultiu de llegums i de plantes primerenques, de l'extensió del conreu, de les condicions d'emalatge, de presentació, a fi d'obtenir una bona venda tant al país com a l'estranger, etc.

Les companyies espanyoles de ferrocarrils segurament tenen més feina a preocupar-se de projectes més o menys fantàstics que a encoratjar i divulgar les bones pràctiques agrícoles, que, a la fi, reportarien sanejats ingressos.

Un cens general agrícola. L'Institut Internacional d'Agricultura de Roma ha rebut l'adhesió de 54 Estats per a portar a cap el projecte de fer un cens general agrícola de tots els països. Aquest cens, que hom vol que s'executi sota un plan uniforme, s'efectuarà l'any 1930. El passat mes d'octubre es reuní a Roma la Comissió encarregada de tirar-lo endavant.

El Govern ha desestimat la instància dels viticultors referent a la reial ordre del 30 de juny passat sobre l'ús dels alcohols industrials.

Una nota oficiosa sobre el problema cerealista. Han lliurat a la premsa una nota oficiosa del Govern que tracta en general de tots els productes agrícoles i els seus derivats i de la manera eficaç de protegir llur producció, però en especial del problema del blat, que diu que ha d'ocupar un lloc primordial entre els distints i intrincats problemes econòmics que tenen ficats dintre del cap.

Segon es desprèn, el Govern vol assegurar per als bladers preus remuneradors a la seva producció, i per això manté el criteri de què una alça en els articles de consum, encara que sigui en article essencial com el pa, és de menys mal que una depreciació sostinguda dels productes agrícoles que allunyi del camp l'activitat humana (oi, que està bé?).

El Consell Provincial de Girona ha celebrat dos concursos ramaders, l'un de bestiar boví, concedint tres mil pessetes de premis, i l'altre d'avicultura, per formentar la selecció de les dues races de gallines del país, blanca i lleonada.

Un Institut per les exportacions ha constituït el govern italià, encarregant-lo d'estudiar els medis per reduir les importacions de productes agrícoles que Itàlia podria produir—el blat per exemple—i d'augmentar les exportacions. El «duce», que és, malgrat totes les coses que no ens el fan simpàtic, un animador, vol millorar la moneda italiana fent que Itàlia redueixi les compres a l'estranger i augmenti les vendes.

L'Associació d'olivicultors es proposa, pel que sembla, amb el producte de la taxa d'un centim per quilo d'oli exportat, d'enviar persones competents a l'estranger per a què estudiïn les característiques dels mercats importadors i exportadors.

Per l'interès que té, sembla que hom començarà per Itàlia.

INFORMACIONS COMERCIALS

Adobs.—Superfosfat d'os de 18-20 per 100 d'àcid fosfòric i mig per cent de nitrogen, a 17 pessetes els 100 quilos; superfosfat de calç de 18-20 per cent d'àcid fosfòric soluble, a 12 pessetes els 100 quilos; superfosfat de calç de 16-18 per cent d'àcid fosfòric, a 10-50 pessetes; superfosfat de calç 13-15 per cent d'àcid fosfòric soluble, a 9,50.

Sulfat d'amoniac de 20-21 per cent de nitrogen, a 45 pessetes els 100 quilos; nitrat de sosa de 15-16 per cent de nitrogen, a 43 pessetes.

Sulfat de potassa de 90-92 per cent de puresa, equivalent a 49-50 per cent de potassa pura, a 33 pessetes els 100 quilos ; clorur de potassa de 80-85, equivalent a 50-51 per cent de potassa pura, a 28.

Matèria orgànica còrnia natural de 10-11 per cent de nitrogen i 2-3 per cent d'àcid fosfòric, a 40 pessetes els 100 quilos.

Preus per vagó complet.

Anticriptogàmics i insecticides.—Sofre precipitat (gris) a 8 pessetes el sac de 40 quilos ; sofre sublimat (flor) a 20 pessetes el sac de 50 quilos ; sofre de terròs a 29 pessetes els 100 quilos ; sofre de canó a 40 pessetes els 100 quilos.

Preus per vagó complet.

Sulfat de ferro gra, a 13 pessetes ; sulfat de ferro en pols, a 14 pessetes. Per 100 quilos i vagó complet.

Bestiar, carns.—Ovelles país, a 5 pessetes quilo ; llanar de llet, a 4,50 ; porquí, pes viu, de 2,20 a 2,25 ; gallines, de 10 a 16 pessetes el parell ; pollastres de 12 a 15 pessetes el parell ; ànecs, de 9 a 12 pessetes el parell ; oques de 8 a 12 pessetes una ; conills, de 9 a 10,50 pessetes el parell.

Cereals i farines.—Solament s'efectuen ara compres de blats de l'interior de la Península per conveniències de barreges per a la millor elaboració de farines i subproductes, assortint-se els farinares tan bé com poden amb la producció catalana i també quelcom amb l'aragonesa.

Sembla—i és notícia d'importància—que les moltes queixes que fins ara venien dels pagesos, d'haver de comprar les despulles per a l'alimentació del bestiar a un preu si fa o no fa com el que li donaven per la venda del blat, tindran dintre de poc temps molta més raó d'ésser, per tal com ara la contesta que donaven els farinares als planys dels ramaders que adquirien les despulles de la llur indústria, era de que el bestiar l'alimentessin a base de moresc; gra que, deixant de banda el seu valor nutritiu *vis à vis* d'un altre aliment, es cotitzava a preus assequibles ; però elevats de 15 pessetes per 100 quilos, els drets i despeses d'entrada del moresc argentí com ara resultaran, per demanda dels bladers, la contesta, ja falaciosa d'ella mateixa, no podrà ésser feta a ningú.

Es probable que aquesta puja dels drets del moresc arrossegui tots els altres productes destinats a alimentació del bestiar, donant així un altre pas per a fer semblar (que no ho són) antagònics els interessos de l'agricultor i els del ramader.

Blats : Aragó i Navarra, 48 a 50 ; Castella i Manxa, 47 a 48 ; Extremadura, 47 a 47 i mig ; Urgell i Vallès, 47 a 48. (Preus en pessetes 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen).

Farines : Força, 75 a 80 ; Extra local, 67 a 68 ; Corrent local, 64 a 65 ; Extra-blanca Castella, 67 a 67 i mig ; Blanca corrent Castella, 64 a 64 i mig ; Baixa, 50 a 52. (Preus en pessetes sac de 100 quilos damunt carro Barcelona).

Arròs : Bomba Calasparra, 134 a 136 ; Bomba, 110 a 120 ; Selecte, 65 a 66 ; Matisat, 63 a 64 ; Bell-lloc base O, 60 a 61 ; Trencat, 44 a 46.

Altres cereals : Morese Plata nou, 28,50 ; Ordi Extrem. i Manxa, 35 a 36 ; Ordi Urgell i comarca, 34 a 35 ; Civada Extremadura, 34 a 35 ; Civada estrangera, 34 a 35 ; Escaiola Andalusia, 65 a 75. (Pessetes per 100 quilos).

Despulles : Número 3, 24 a 25 ; Número 4, 22 a 22 i mig ; Segones, 17 a 18 ; Terceres, 15 a 16 ; Quartes, 14 a 15. (Preus en pessetes els 60 quilos amb sac damunt carro Barcelona).

Menut (prims), 15 a 16 ; Segonet, 13 a 14 ; Segó, 11 a 12. (Preus en rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona).

Fruits secs.—Ametlles, amb closca mollar, a 240 pessetes els 100 quilos ; llargueta, a 615 ; Mallorca escollida, a 600 ; propietari sense trossos, a 595.

Avellanes : negreta escollida, a 110 pessetes 58 quilos ; garbellada, a 95 ; gra primera, a 380.

Prunes de Màlaga, a 10 pessetes l'arrova.

Nous escollides, a 115 pessetes els 100 quilos ; colliter, a 105.

Panses de Màlaga (nou gotims) : cinquenes, a 11 ; Quartes, a 12 ; «Royaux», a 14 ; «Imperials», a 16 ; en gra, de 9 a 15. (Pessetes la caixa de 10 quilos). En caixes de dos i mig i de cinc quilos, tenen augment de l'import de la caixa.

Panses de Dènia, gra, primera, a 8 pessetes l'arrova.

Figues de Fraga, col·locades en caixes de 10 quilos, a 9 pessetes la caixa ; d'Albunyo, a 65 pessetes els 100 quilos ; extra, a 14 pessetes l'arrova ; negres, a 55 pessetes els 100 quilos ; Mallorca, classe C, a 7,50 pessetes la caixa de 10 quilos.

Pinyons pelats de Castella, a 540 ; catalans, a 530 pessetes els 100 quilos.

El preu de l'avellana s'ha mantingut força estable durant la quinzena, amb tot i la proximitat—imminència—de l'arribada de la collita nova, potser perquè per a la lluita comercial que produeixi, ja tothom té triades les places i llocs de combat ; tothom sap a què atènyer-se.

Les classes altes de l'ametlla han guardat també les posicions, però les mallorquines i especialment les propietari sense trossos han augmentat sensiblement quasi fins a posar-se al nivell de les altres.

Farratges i aliments per al bestiar.—Alfals nou, 6 a 7 ; Palla llargueta, 3,50 a 4 ; Palla curta, 4 a 4,50. (Preus en pessetes els 40 quilos, damunt pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona).

Polpa remolatxa país, 24 a 26 ; Turtó de coco, 33 a 35 ; Farina de llinosa, 34 a 35. (Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Garrofes : Italiana i Xipre, 44 a 45 ; Negra Vinaroç, 47 a 48 ; Negra Castelló, 47 a 48 ; Negra Malafera, 44 a 45 ; Negra roja, 43 a 44 ; Eivissa, 40 a 41 ; Mallorca, 39 a 40. (Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.)

Llegums.—Llenties, 65 a 110 ; Faves Llobregat, 43 a 44 ; Faves Extremadura o And., 47 a 48 ; Faves estrangeres, 43 a 45 ; Favons Extrem. o Andalusia, 44 a 46 ; Favons estrangers, 44 a 45 ; Veces Navarra, 51 a 52 ; Veces Sagarra, 00 ; Veces Andalusia, 38 a 39 ; Erps, 32 a 33 Titus, 33 a 34.

Mongetes : Castella, 105 a 106 ; Mallorca, 70 a 71 ; Prat, 62 a 65 ; Urgell, 68 a 70 ; València, 62 a 65 ; Estranger, segons classes, 50 a 70.

Cigrons : Saüc, 172 a 175 ; Blancs ar. alf. 44/46, 140 a 142 ; Blancs ar. alf. 48/50, 135 a 137 ; Blancs ar. alf. 52/54, 125 a 127 ; Blancs ar. alf. 58/60, 100 a 105 ; Blancs ar. alf. 60/65, 90 a 95 ; Pelons, 60 a 65.

Tot preus en pessetes per 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.

Olis. — Andalus corrent, 48 a 49 ; íd. fi, 51 a 54 ; Toledo corrent, 49 a 49 i mig ; íd. fi, 51 a 55 ; Aragó mitjà, 52 a 54 ; íd. fi, 54 a 57 ; Tortosa alta acidesa, 38 a 43 ; íd. mitjà, 49 a 50 ; íd. fi, 51 a 55 ; Borges mitjà, 52 a 53 ; íd. fi, 53 a 56.

Olis refinats locals, 54 a 55 ; íd. andalusos, 54 a 55.

Olis de sansa : refinat semicomestible, 45 a 47 ; neutralitzat, 41 a 42 ; de menys de 10 graus, 34 a 35 ; saboneria primera, 24 a 25 ; íd. segona, 20 a 23.

Olis de cacauet, 48 a 49 ; íd. refinats, 51 a 52.

Tot duros carga de 115 quilos magatzem Barcelona.

Situació del mercat : Bastant encalmat en quant a compres es refereix, sense venedors, fent la qual cosa que els olis corrents estiguin sostinguts i amb tendència a alça. Els fins es van sostenint, sense que s'hi noti cap millora de preus

Ous.—Fayó, a 40 pessetes conte de 30 dotzenes ; Mazagan extra, a 50 ; ídem corrent, a 45 ; Eivissa, a 65 ; Mahó, a 63 ; Mallorca, a 59 ; País (Empordà i Penedés), a 74 ; Alexandria, a 40 ; Bulgària, a 55 ; Turquia, a 51 ; França (Marsella), a 59.

Vins.—Els compradors d'alcohols van assortint-se, degut a les disposicions de la nova llei, i consegüentment els preus dels esperits acusen alça, trobant-se el mercat d'aquest gènere força animat.

Els alcohols rectificats superiors procedents del vi es cotitzen al voltant dels quaranta cinc duros l'hectolitre, i un parell de duros menys els corrents.

Enguany ha estat gairebé general la floració defectuosa en el raïm per ço que a Catalunya i Aragó es refereix. Hi ha qui fa pujar fins al 60 per 100 les pèrdues que representen el desgranat del raïm a la comarca del Penedès

Com que la reducció de collita produïda per aquesta causa a més d'ésser important és extensa en la zona perjudicada, és de creure que influirà en el preu del vi encarint-lo un xic. Ben mirat molts viticultors si això es produeix no sabran ben bé si queixar-se o alegrar-se.

LLUIS MARSAL.

Si us agrada AGRICULTURA, si esteu contents d'ella, mireu de propagar-la, de fer-la conèixer als vostres companys i amics. Assegureu la vida de la Revista, permetreu el seu millorament i proporcionareu als agricultors un mitjà d'aprendre coses útils i necessàries.

CONSULTORI

En aquesta secció contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

M. A. P., Ciutat. Per a combatre els pugons, la fórmula que vostè indica és massa fluixa; ha de posar 3,5 litres de lisol en 100 litres d'aigua. De totes maneres, temem que no es tracti de pugó, sinó d'algun altre insecte. Seria qüestió de classificar aquest exactament per a poder indicar una fórmula per a la lluita.

T. A., Ciutat.—Les mimoses es poden cap a l'abril-maig, després de la floració. La poda consisteix a renovar els talls fets a l'època de la recol·lecció de les flors, buidant la copa a l'objecte d'obtenir una bona vegetació a l'any següent. Cal que no oblidí que les flors apareixen en els brots de l'any.

Després de la poda, adob. Els fems van bé. Si no en té, posi un quilo de sulfat amònic, un de superfosfat i mig quilo de clorur de potassa per peu.

F. T., Ciutat.—Creiem que actualment no trobarà calciocianamida o cianamida al nostre mercat. A França, a Alemanya i sobretot a Itàlia, és un adob molt emprat. Conté del 14 al 16 per 100 de nitrogen. Pot ésser conservada en sacs. No crema les mans. Crema, en canvi, les plantes, si es dona quan aquestes són un xic crescudes i humides. Precisament per aquesta propietat s'ha recomanat per combatre les males herbes.

Pot barrejar-se amb superfosfat i sals de potassa al moment de l'ús. Es dona abans de començar la vegetació o de la sembra.

La cianamida dona excel·lents resultats per tots els cultius, i gairebé en totes les terres. En terres alluvionals, de vall, gràcies a la calç que conté va millor que no pas els altres adobs nitrogenats. Creiem que es tracta d'un adob nitrogenat de molt esdevenidor.

Com a pera d'estiu, una de les millors és la Beurré Giffard, que madura al juliol. Com a pera d'hivern, li recomanariem la Duquesa d'Angulema, la Curé i la Passa Crassana. Em penso que les trobarà a tots els planteristes.

La millor manera per seleccionar el seu galliner, pel que es refereix a la posta, és adquirir un bon gall de raça ponedora, per exemple Leghorn. Al cap d'un parell de generacions—i ja a la primera i tot—les postes hauran augmentat considerablement.

Millor encara seria que adquirís un lot complet, gall i quatre o sis gallines, de raça fina, sense mirar la despesa.

J. R., Lleida.—Les dades que ens dona no ens permeten de conèixer el mal de la seva vinya. Potser els freds han mort la part tendra. Si és així, el millor és tallar la part morta i substituir-la per la brotada tendra, aquesta ajudada per una bona adobada que forci un xic la vegetació.

J. A. M., Vilafranca del Penedès.—Com tantes coses creades per la Mancomunitat, la secció d'ensenyament postal ja no existeix. La gent d'ara va creure que no era necessària i la va abolir.

R. S.

CALENDARI

de sembres i plantacions de les Hortalisses i Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

JULIOL I AGOST

HORTALISSES

Es sembra :

Bledes grogues o blanques. — Bledes morades per a hivern. — Bròquil blanc de Vic. — Bròquil de Quaresma o de Santa Eulària. — Bròquil de Nadal (en juliol). — Bròquil de Sant Isidre (des d'agost). — Ceba blanca primerenca o francesa ; d'En Campeny. — Col borratxona ; de cabdeli o de soldat i demés de fulla llisa ; de Milà, grossa ; molt grossa o francesa ; verda, gitana ; verda, retallada (per a fer brots). — Coliflor d'abril (en agost) ; de Quaresma ; de Nadal (en juliol). — Colinap o Napicol. — Ensiam escaroler d'istiu ; escarxofet ; llarg, blanc o romà. — Escarola doble, crespada ; de cabell d'àngel. — Fesols tardans. — Julivert. — Nap llarg, blanc ; llarg, negre ; rodó, blanc ; rodó, negre (des d'agost). — Pastanagues de taula. — Porros. — Ravenets mitjans ; rodons. — Remolatxa de taula. — Cerfull. — Xicoira.

FARRATGES

Es sembren :

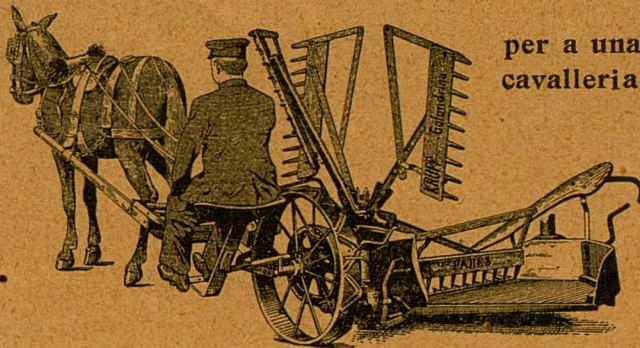
Alfals. — Col geganta (per a fulles). — Melca, Meuca o Melcó. — Morenc (per a farratge verd). — Naps grossos o de bou. — Pastanaga grossa. — Trèbol gros o Trèfula ; anual o herba fe (des d'agost).

Per majors detalls dirigir-se a «Especialidades Agrícolas Truffaut S. A.», Passeig de Gràcia, 49. - Tel. 2650-G.

Aquests i molts altres llibres d'arts i oficis estan en venda a la
LLIBRERIA CATALONIA, 17, Plaça Catalunya, 17

Pacottet.—«Aguardientes y vinagres», 536 págs.	14'00	Ptas.
López.—«Agronomía», 148 págs.	2'00	»
Ferré.—«Agrimensura», 400 págs.	4'00	»
Aragón.—«Suelos y abonos», 184 págs.	2'50	»
Farris.—«Aceites y grasas», 432 págs.	12'00	»
«Mal. de Aceites y jabones», 298 págs.	4'00	»
Garola.—«Abonos», 353 págs.	12'00	»
Rebolledo.—«Tratado práctico de abonos», 221 págs.	4'50	»
Pluvinage.—«Industria y comercio de los abonos», 551 páginas	12'00	»
Dadant.—«La abeja y la colmena», 639 págs.	15'00	»
Malkmus.—«Enfermedades internas de los animales domésticos», 319 págs.	9'00	»
Fernández.—«Aguas subterráneas», 208 págs.	7'00	»
Menéndez.—«Como se descubre el agua subterránea», 231 págs.	5'00	»
Bayer.—«Manual de Agricultura», 798 págs.	18'00	»
Seltensperger.—«Compendio de Agricultura», 541 págs.	14'00	»
Fernández.—«Alumbramiento de aguas», 165 págs.	2'00	»
Rueda.—«Cultivo del algodón», 241 págs.	3'00	»
Shelly.—« », 153 págs.	4'00	»
Velaz.—«El alcornoque y el corcho», 225 págs.	7'00	»
Steuert.—«El cuidado de los animales agrícolas», 522 páginas	22'00	»
Cabrera.—«Las industrias de la alimentación», 93 págs.	2'50	»
Poch.—«Apicultura práctica», 151 págs.	4'00	»
Duval.—«Arboricultura frutal», 564 págs.	12'00	»
Miranda.—«Arboles frutales», 216 págs.	5'00	»
Ribera.—«Manual sobre árboles frutales», 233 págs.	5'00	»
Sardá.—«El avellano y el algarrobo», 224 págs.	3'00	»
Castelló.—«Arte de criar gallinas», 147 págs.	6'00	»
Vermont.—«Los animales de corral», 237 págs.	5'00	»
Arán.—«Las aves y sus productos», 399 págs.	12'00	»
Torres.—«Gallinero práctico», 383 págs.	4'00	»
Villanueva.—«Avicultura industrial», 471 págs.	10'00	»
Trevisani.—«Manual práctico de Avicultura», 282 pá- ginas	8'00	»
Voitellier.—«Avicultura», 572 págs.	14'00	»
Escandon.—«La cabra y sus productos», 80 págs.	1'50	»
Rodrigáñez.—«La supresión del barbecho», 286 págs.	4'00	»
Poch.—«El azúcar», 148 págs.	4'00	»
Volpini.—«El caballo», 374 págs.	18'00	»
Montagut.—«Las cabras de leche», 144 págs.	3'00	»
Diffloth.—«Cabras, cerdos y conejos», 448 págs.	12'00	»
Zulueta.—«Canales de riego», 262 págs.	3'00	»
Recasens.—«El canario», 64 págs.	2'00	»
Heyne.—«El carnero», 238 págs.	13'00	»
A y B.—«Para los que cazan o rustican», 292 págs.	5'00	»
Salavera.—«El cerdo», 294 págs.	6'00	»
Valesert.—«Cría del cerdo», 237 págs.	5'00	»
Pucci.—«Cría del cerdo», 502 págs.	14'00	»
Garola.—«Cereales», 544 págs.	14'00	»
Herrera.—«Cereales y leguminosas, etc.», 201 págs.	2'50	»

SEGADORA-AGABELLADORA KRUPP "GOLONDRINA"

per a una
cavalleria

La segadora ideal per al petit agricultor. Proveïda de rodes de ferro forjat, engranatges tapats amb bany d'oli. Pesa 270 quilos i pot treballar perfectament en bancals i entre arbres

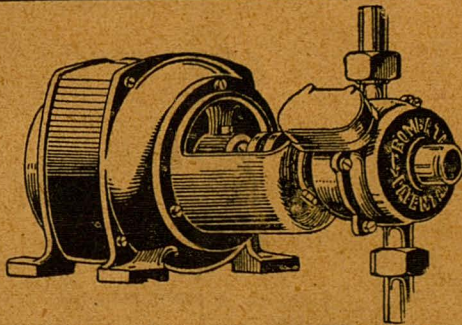
Regadores-lligadores i dalladores KRUPP

LES MILLORS MAQUINES PER A L'AGRICULTURA

PERE PARÉS

Passeig de la Duana, 15

BARCELONA

LA BOMBA que **ÉS LA**
reuneix les ca-
racterístiques **TANK**
mésavantatjoses

La **ÚNICA** que no té estopada
No necessita engrassament

Constructor exclusiu:

J. Maristany Casajuana

Oficines i Tallers: Prim, 86 i Madoz, 1
Telèfon 265 B. - BADALONA

ASSECADORS

per a productes agrícoles

Demanin-se
detalls i
pressupostos

Maquinària : Subministres industrials

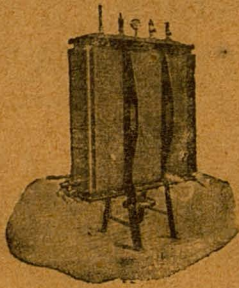
Mallorca, 280
Llúria, 100
BARCELONA

C. A. Gullino, Ing.

Agència Tècnica General

Telèfon 1066 G.
Telegrams:
"Gullinoatg"

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

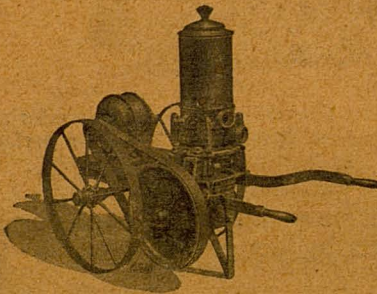
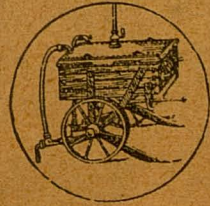
PASTORITZADOR
sistema **DEPATY**
de París.

El millor i
més econòmic. Tot l'in-
terior a la
vista.

FILTRE PINEL

El millor fil-
tre per a vins,
el més acre-
ditat, de ma-
jor rendi-
ment i perfeccionat.

Mànegues per a filtres, etc.

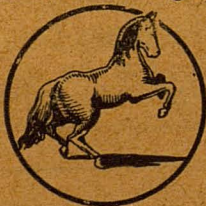

BOMBES DAUBRON, de París

Filtres auto-
rentadors, instal·lacions
de caves i bodegues, instal·lacions
per a la clarificació dels vins pel
fred, etc., etc.

Representant: **Pere Sans**
Lleona, 13, entresol **Barcelona**

LINIMENTO
ALONSO OJEA
PARA
Caballos, Mulos y Asnos.

No mas fuego ni señales en la piel.

Vejigatorio y resolutive el mas activo
y económico de cuantos se conocen.
No deja la marca mas leve en la piel.
Se garantizan sus efectos y actividad:

Se envia un frasco de muestra a los
Sres. Veterinarios que lo pidan.

DEPOSITARIOS: **J. URIACH y C^a** (S. EN C.)
BRUCH, 49. - BARCELONA

SOFRE

Grans refineries a
Tarragona de la "Unió
Sulfur Co. S. A. E.

Productes garantitzats de 99
per 100 de puresa, amb anàlisi
dels més importants

Laboratoris de Viticultura

Únics proveïdors de la
Unió de Viticultors de Catalunya

Per a preus i detalls dirigir-se a la
Secció Comercial de Tarragona
Rambla Sant Carles, 20
Telèfon 672

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**